

مطالعه آسیب های مؤسسه های مشاوره شغلی و کار یابی استان اصفهان

احمد صادقی^۱ و مرضیه هادی^۲

^۱ عضو هیئت علمی گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)،

a.sadeghi@edu.ui.ac.ir

^۲ کارشناس ارشد مشاوره شغلی، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران،

m.hadi.env@gmail.com

چکیده - هدف پژوهش مطالعه آسیب های مؤسسه های مشاوره شغلی و کار یابی بود. در این پژوهش از روش های توصیفی استفاده شد. جامعه آماری کلیه مدیران مؤسسات مشاوره شغلی و کار یابی داخلی و خارجی در استان اصفهان بودند. 68 مؤسسه در پژوهش شرکت کردند، تعداد 48 پرسشنامه تکمیل و به روش آمار توصیفی با نرم افزار SPSS تحلیل شد. داده ها در نتایج بیشترین درصد موافقین به ترتیب به محدودیت ها (79٪)، نقص عملکرد (74٪)، گسستگی (67٪) و سیستم های ضعیف (64٪) تعلق گرفت. این مؤسسات می توانند با اصلاح و تقویت عملکرد خود با حمایت دولت و سازمان کار و رفاه اجتماعی باعث کاهش گسستگی، محدودیت ها و بهبود سیستم ها شوند. کلید واژه: آسیب شناسی، مؤسسه های مشاوره شغلی و کار یابی، استان اصفهان.

۱-مقدمه

مشکلات بیشتری که ناشی از فقدان تجربه ی کاری است روبرو می شوند و اغلب نیز دسترسی محدودی به اطلاعات مربوط به پست های خالی دارند. از آنجا که این امر در موقعیت شغلی فرد در سراسر زندگی اش تاثیر گذار است، لذا فراهم کردن کار شایسته برای جوانان در سراسر دنیا یکی از هشت هدف هزاره و میزان بی کاری جوانان، یکی از 48 شاخص هدف هزاره سازمان ملل است [5].

کار یابی فرآیندی است که از طریق آن، سازمان های دولتی یا خصوصی، جویندگان کار را در یافتن شغل و کارفرمایان را در تأمین نیروی انسانی یاری می کنند [6]. بر اساس مدل پیش-بینی سازگاری دیویس و لاف کوپیست (1991) دو متغیر رضایت بخشی، یعنی رضایت محیط کار از فرد و رضایت مندی، یعنی رضایت فرد از محیط کار وقتی به دست می آید که قبل از استخدام و به کارگیری نیروی کار به صورت تخصصی استعداد، توانایی ها و ویژگی های شخصیتی فرد، تقویت کننده ها، مهارت های مورد نیاز محیط کار بررسی شود. در صورتی که به این متغیرها توجهی نشود، فرد کار را رها می کند و این امر موجب بی اعتمادی افراد، موسسه ها و صاحبان کار می گردد [7].

کار، آن دسته از فعالیت های اقتصادی، فکری یا بدنی است که به منظور کسب درآمد نقدی یا غیر نقدی، صورت پذیرد و هدف آن تولید کالا با ارائه خدمات می باشد [1]. کار در جوامع انسانی به عنوان منشأ ثروت یک ملت، در عینیت بخشیدن اندیشه، عنصری حیاتی است، از این رو، آن را پایه و اساس توسعه و جامعه ی متمدن می نامند. در مقابل بی کاری، عنصری مخرب و زیان بخش محسوب می شود و اشخاص بی کار نسبت به افراد شاغل از نظر سلامتی جسمی و ذهنی در وضعیت بدتری قرار دارند [2] و در واقع دچار نوعی استیصال اجتماعی می شوند [3]. در این زمینه، بررسی های آماری در کشور ایران نکات جالبی را برای برنامه ریزان اقتصادی، اجتماعی و آموزشی روشن می کند. کمترین نسبت اشتغال بدست آمده از جمعیت 10 ساله و بیشتر در کل کشور در فصل بهار 1394، به این معنا که چند درصد جمعیت واقع در سن کار شاغل هستند، در درجه اول مربوط به گروه سنی 20-24 ساله با میزان 73/5 درصد و در درجه دوم مربوط به گروه سنی 25-29 سال با نرخ 79/3 درصد می باشد [4] که بیانگر این موضوع است که، بیشترین جمعیتی که در معرض خطر بیکاری قرار دارد، جوانان تحصیل کرده ای هستند که برای اولین بار وارد بازار کار می شوند، معمولاً این افراد با